

શ્રી દત્તબાવની મૂલ ગુજરાતી

જય યોગીશ્વર દત્ત દયાલ્લ |તુ જ એક જગમાં પ્રતિપાલ્લ ||૧||

અત્ર્યનસૂયા કરી નિમિત્ત |પ્રગટ્યો જગકારણ નિશ્ચિત્ત ||૨||

બ્રહ્માહરિહરનો અવતાર |શરણાગતનો તારણહાર ||૩||

અન્તર્યામિ સત્ચિત્સુખ |બહાર સદ્ગુરુ દ્વિભુજ સુમુખ્ ||૪||

ઝોલી અન્નપુર્ણા કરમાહય |શાન્તિ કમન્ડલ કર સોહાય ||૫||

કયાય ચતુર્ભુજ ષડ્ભુજ સાર |અનન્તબાહુ તુ નિર્ધાર ||૬||

આવ્યો શરણે બાલ અજાણ |ઉઠ દિગંબર ચાલ્યા પ્રાણ ||૭||

સુળી અર્જુણ કરો સાદ |રિઝ્યો પુર્વે તુ સાક્ષાત્ ||૮||

દિધી રિદ્ધિ સિદ્ધિ અપાર |અંતે મુક્તિ મહાપદ સાર ||૯||

કિધો આજે કેમ વિલમ્બ |તુજવિન મુજને ના આલમ્બ ||૧૦||

વિષ્ણુશર્મ દ્વિજ તાર્યો એમ |જમ્યો શ્રાદ્ધમાં દેખિ પ્રેમ ||૧૧||

જમ્ભદૈત્યથી ત્રાસ્યા દેવ |કિધિ મ્હેર તે ત્યાં તત્તલેવ ||૧૨||

વિસ્તારી માયા દિતિસુત |ઇન્દ્ર કરે હણાબ્યો તુર્ત ||૧૩||

એવી લીલા ક ઇ ક ઇ સર્વ |કિધી વર્ણવે કો તે શર્વ ||૧૪||

દોડ્યો આયુ સુતને કામ |કિધો એને તે નિષ્કામ ||૧૫||

બોધ્યા યદુને પરશુરામ |સાધ્યદેવ પ્રહલાદ અકામ ||૧૬||

एवी तारी कृपा अगाध ।केम सुने ना मारो साद ॥१७॥

दोड अंत ना देख अनंत ।मा कर अधवच शिशुनो अंत ॥१८॥

जोड़ द्विज स्त्री केरो स्नेह ।थयो पुत्र तु निसन्देह ॥१९॥

स्मर्तृगामि कलिकाळ कृपाळ ।तार्यो धोबि छेक गमार ॥२०॥

पेट पिडथी तार्यो विप्र ।ब्राह्मण शेठ उगार्यो क्षिप्र ॥२१॥

करे केम ना मारो व्हार ।जो आणि गम एकज वार ॥२२॥

शुष्क काष्ठणे आंण्या पत्र ।थयो केम उदासिन अत्र ॥२३॥

जर्जर वन्ध्या केरां स्वप्न ।कर्या सफळ ते सुतना कृत्स्ण ॥२४॥

करि दुर ब्राह्मणनो कोढ ।किधा पुरण एना कोड ॥२५॥

वन्ध्या भैंस दुझवी देव ।हर्यु दारिद्र्य ते ततखेव ॥२६॥

झालर खायि रिझयो एम ।दिधो सुवर्ण घट सप्रेम ॥२७॥

ब्राह्मण स्त्रिणो मृत भरतार ।किधो संजीवन ते निर्धार ॥२८॥

पिशाच पिडा किधी दूर ।विप्रपुत्र उठाड्यो शुर ॥२९॥

हरि विप्र मज अंत्यज हाथ ।रक्षो भक्ति त्रिविक्रम तात ॥३०॥

निमेष मात्रे तंतुक एक ।पहोच्याडो श्री शैल देख ॥३१॥

एकि साथे आठ स्वरूप ।धरि देव बहुरूप अरूप ॥३२॥

संतोष्या निज भक्त सुजात ।आपि परचाओ साक्षात ॥३३॥

यवनराजनि टाळी पीड ।जातपातनि तने न चीड ॥३४॥

रामकृष्णरूपे ते एम ।किधि लिलाओ कई तेम ॥३५॥

तार्या पत्थर गणिका व्याध । पशुपंखिपण तुजने साध ॥३६॥

अधम ओधारण तारु नाम । गात सरे न शा शा काम ॥३७॥

आधि व्याधि उपाधि सर्व । टळे स्मरणमात्रथी शर्व ॥३८॥

मुठ चोट ना लागे जाण । पामे नर स्मरणे निर्वाण ॥३९॥

डाकण शाकण भेंसासुर । भुत पिशाचो जंद असुर ॥४०॥

नासे मुठी दर्ईने तुर्त । दत्त धुन सांभाळता मुर्त ॥४१॥

करी धूप गाये जे एम । दत्तबावनि आ सप्रेम ॥४२॥

सुधरे तेणा बन्ने लोक । रहे न तेने क्यांये शोक ॥४३॥

दासि सिद्धि तेनि थाय । दुःख दारिद्र्य तेना जाय ॥४४॥

बावन गुरुवारे नित नेम । करे पाठ बावन सप्रेम ॥४५॥

यथावकाशे नित्य नियम । तेणे कधि ना दंडे यम ॥४६॥

अनेक रुपे एज अभंग । भजता नडे न माया रंग ॥४७॥

सहस्र नामे नामि एक । दत्त दिगंबर असंग छेक ॥४८॥

वंदु तुजने वारंवार । वेद श्वास तारा निर्धार ॥४९॥

थाके वर्णवतां ज्यां शेष । कोण रांक हुं बहुकृत वेष ॥५०॥

अनुभव तृप्तिनो उद्गार । सुणि हंशे ते खाशे मार ॥५१॥

तपसि तत्त्वमसि ए देव । बोलो जय जय श्री गुरुदेव ॥५२॥

॥ अवधूत चिंतन श्री गुरुदेव दत्त ॥